

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **B. A.**, nar. X,
státní příslušnost: Turecká republika,
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Markem Čechovským,
sídlem Opletalova 25, Praha 1,

proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**,
Odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu z 22. 10. 2019

takto:

- I. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-928/ZA-ZA11-ZA17-2019.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 23. 5. 2024 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu (dále též „*žádost o azyl*“) pod sp. zn. OAM-928/ZA-ZA11-ZA17-2019, a navrhoval, aby soud žalovanému přikázal, aby žalovaný ve věci rozhodl v soudem stanovené lhůtě a dále zaplatil žalobci náhradu nákladů řízení.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce dne 22. 10. 2019 podal žalovanému žádost o azyl. Dne 29. 1. 2021 žalovaný ve věci žádosti o azyl, č. j. OAM-928/ZA-ZA11-ZA17-2019, rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14 zákona č. 325/1999 Sb., zákon o azylu, neuděluje, a dále že doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu na dobu 36 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí se uděluje.
3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného v části o neudělení mezinárodní ochrany žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“), který jí vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a), d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“). Nejvyšší správní soud dne 3. 10. 2023 odmítl kasační stížnost žalovaného pro nepřijatelnost. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dnem 5. 10. 2023.
4. Žalobce v nyní projednávané věci uvádí, že vícekrát prostřednictvím svého právního zástupce marně žádal o nahlédnutí do spisu, konkrétně dne 31. 8. 2023 a 4. 10. 2023, přičemž mu žalovaný dne 10. 10. 2023 telefonicky sdělil, že správní spis momentálně není k dispozici, protože byl zaslán na Nejvyšší správní soud. Žalobce se dne 18. 10. 2023 obrátil telefonicky na Nejvyšší správní soud, kde mu bylo sděleno, že správní spis byl den předtím dne 17. 10. 2023 zaslán zpět žalovanému.
5. Žalobce dne 30. 10. 2023 opět žádal žalovaného o nahlédnutí do spisu, přičemž ten mu dne 5. 12. 2023 odpověděl přípisem, kde stanovil termín k nahlédnutí do spisu 18. 12. 2023 v 9:00 na pracovišti OAMP MV ČR v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234, 79 51. Žalobce dne 15. 12. 2023 požádal o náhradní termín nahlédnutí do spisu, přičemž mu žalovaný vyhověl a stanovil nový termín k nahlédnutí 2. 2. 2024 v 8:00 na pracovišti OAMP MV ČR na adrese Nad Štolou 936/7, Praha 7.
6. Žalobce uvádí, že dne 2. 2. 2024 nahlédl do správní spisu, aby zjistil, že žalovaný od vydání rozhodnutí Nejvyššího správního soudu neučinil žádné kroky.
7. Žalovaný dne 22. 2. 2024 vyrozuměl žalobce o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci jeho žádosti o azyl o dodatečných 6 měsících, tj. až do 5. 10. 2024. Žalovaný jako důvod prodloužení uvedl, že: „*Správní orgán si v současné době obstarává aktuální informace o zemi Vašeho původu.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Dle žalobce měl žalovaný již dostatek času na to, aby si v období od října 2023 do února 2024 obstaral aktuální informace o zemi původu žalobce. Navíc dle žalobce již marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí a žalovaný je doposud ve věci ke dni podání žaloby více než 7 měsíců nečinný.
9. Žalobce dále uvádí, že vzhledem k tomu, že skutkový stav byl postaven najisto již v rámci soudního přezkumu v řízení před městským soudem a Nejvyšším správním soudem, proto považuje za nepřiměřené, aby toto obstarávání aktuálních informací žalovaným prodloužilo řízení. I kdyby bylo potřeba nové informace obstarat, tak žalobce má za to, že žalovaný v rámci své odborné činnosti informuje poměrně často i o Turecké republice.
10. Žalovaný popírá oprávněnost podané žaloby a nesouhlasí s ní, neboť v daném případě dle svého názoru nebyl a není nečinný.
11. Žalovaný odkazuje na usnesení Ústavního soudu č. j. IV. ÚS 679/02 ze dne 10. 2. 2003, a zdůrazňuje, že přiměřenost doby řízení se posuzuje z okolností konkrétního případu, zejména ze složitosti a způsobu chování žalobce a zainteresovaných státních orgánů.
12. Žalovaný uvádí, že pro účely řízení vychází z toho, že tento případ žalobce je natolik složitý a specifický, že odůvodňuje zvolený postup správního orgánu. Žalovaný za daného stavu nemohl ve věci rozhodnout a potřeboval čas na obstarání informací a na jejich seznámení s žalobcem.
13. Žalovaný nesouhlasí s marným uplynutím lhůty, protože vyrozuměl žalobce o jejím prodloužení dne 22. 2. 2024, přičemž prodloužená lhůta do 5. 10. 2024 ke dni vyjádření žalovaného k žalobě stále neuplynula.
14. Mezi žalobcem a žalovaným není sporné, že žalovaný rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o azyl v době ode dne právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2023 až dosud nevydal.

III.

Obsah správního spisu v řízení po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

15. Městský soud uvádí přehled záznamů ve správním spisu ode dne 19. 10. 2023 do dne 22. 2. 2024 podstatný pro rozhodnutí ve věci: záznam o vrácení zapůjčeného správního spisu žalovanému z Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2023, urgencye žádosti žalobce o nahlédnutí do spisu ze dne 30. 10. 2023, sdělení žalovaného, že správní spis je připraven k nahlédnutí dne 18. 12. 2023 v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty ze dne 4. 12. 2023, doručeno žalobci dne 5. 12. 2023, úřední záznam o nedostavení se k nahlédnutí do spisového materiálu ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18. 12. 2023, reakce žalobce na sdělení žalovaného a žádost o alternativní způsob nahlédnutí ze dne 15. 12. 2023, sdělení žalovaného, že správní spis je připraven k nahlédnutí dne 2. 2. 2024 na adrese Nad Štolou 936/3, Praha 7, ze dne 24. 1. 2024, doručeno žalobci dne 25. 1. 2024, žádost o prodloužení doplňkové ochrany žalobce ze dne 30. 1. 2024, úřední záznam o nahlédnutí do spisového materiálu ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 2. 2. 2024, substituční plná moc ze dne 2. 2. 2024, oboustranně vytištěný rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 16 Az 9/2021, plná moc advokáta ze dne 19. 4. 2021 a kopie původního rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany žalobce, č. j. OAM-928/ZA-ZA11-ZA17-2019, kopie žádosti o prodloužení doplňkové ochrany žalobce ze dne 30. 1. 2024, průvodní dopis k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 30. 1. 2024, vyrozumění o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci žalobce ze dne 21. 2. 2024 (dle

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vyjádření žalobce doručeno dne 22. 2. 2024, přičemž žalovaný toto nijak nerozporoval), a kopie vyrozumění o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci.

16. Pro úplnost městský soud dodává, že po dni 22. 2. 2024 přibyl do správního spisu dodatek číslo 5 k nájemní smlouvě žalobce jako nájemce uzavřené dne 1. 9. 2017, který došel žalovanému dne 4. 3. 2024. Další záznamy ve správním spisu od jeho zaslání Nejvyšším správním soudem zpět žalovanému dne 19. 10. 2023 do 19. 7. 2024, kdy byl správní spis odeslán žalovaným městskému soudu v nyní projednávané věci, nebyly nalezeny.

IV.

Posouzení žaloby

17. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
18. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili. Veškeré podklady a listiny, z nichž soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008–117, č. 2383/2011 Sb. NSS), popř. se jedná o skutečnosti mezi stranami nesporné.
19. Městský soud se zabýval přípustností podané žaloby. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu zákona o azylu považuje podání žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Žalobce žádost podal dne 12. 4. 2024 a Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců o ní ke dni podání žaloby 23. 5. 2024 nerozhodla. Lze proto uzavřít, že žalobce naplnil zákonnou podmínku pro podání žaloby, když bezvýsledně vyčerpal veškeré prostředky ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.
20. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Městský soud na úvod poznamenává, že se nejdříve zabýval otázkou rozhodné právní úpravy. Podle čl. II (přechodná ustanovení) zákona č. 173/2023 Sb., kterým se s účinností od 1. 7. 2023 mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, „[ř]ízení podle zákona č. 325/1999 Sb. a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto řízeních se však postupuje podle § 3d odst. 2 a 3, § 15 a 25 a § 87 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“ Řízení o žádosti o azyl bylo zahájeno dne 19. 10. 2019, proto je v posuzované věci třeba vycházet z právní úpravy zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

22. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. „[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“
23. Podle § 27 odst. 1 zákona o azylu (ve znění účinném před novelou č. 173/2023 Sb.) „[r]ozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, nestanoví-li tento zákon jinak, vydá ministerstvo bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 6 měsíců ode dne, kdy byly poskytnuty údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nebo ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí soudu o zrušení rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany a o vrácení k novému projednání.“
24. Podle § 27 odst. 2 zákona o azylu (ve znění účinném před novelou č. 173/2023 Sb.) „[l]hůtu pro vydání rozhodnutí podle odstavce 1 lze prodloužit až o 9 měsíců, pokud a) jde o případy věcně nebo právně složité, b) je současně podán velký počet žádostí o udělení mezinárodní ochrany, nebo c) žadatel o udělení mezinárodní ochrany neplní povinnosti podle tohoto zákona, a proto nelze rozhodnout ve lhůtě podle odstavce 1.“
25. Podle § 6 odst. 1 správního řádu „[s]právní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).“
26. Poslední den zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti o azyl podle § 27 odst. 1 zákona o azylu, ve znění účinném před novelou č. 173/2023 Sb., připadl na pátek 5. 4. 2024. Nová šestiměsíční lhůta počala běžet ode dne 5. 10. 2023, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který odmítl kasační stížnost žalovaného proti rozhodnutí městského soudu o zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany žalobce a o vrácení k novému projednání. Žalovaný tuto lhůtu dne 22. 2. 2024 prodloužil o dodatečných 6 měsíců, tj. do 5. 10. 2024 z důvodu obstarávání aktuálních informací o zemi původu žalobce.
27. Dle městského soudu leží jádro nyní projednávaného sporu v oprávněnosti prodloužení lhůty žalovaným pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti o azyl poté, co bylo jeho původní rozhodnutí v rámci soudního přezkumu zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. Městský soud přihlíží zejména k odůvodnění prodloužení lhůty žalovaným a k celkové délce azylového řízení.
28. K odůvodnění prodloužení lhůty žalovaným městský soud uvádí, že vzhledem k tomu, že neexistuje objektivní matematické měřítko pro kvantifikaci složitosti konkrétního případu, tedy nelze numerickou metodou určit, zda případ objektivně a měřitelně je či není věcně a právně složitý, leží na žalovaném správním orgánu, aby v případě prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci věcnou a právní složitost případu náležitě odůvodnil.
29. Žalovaný ve vyrozumění ze dne 22. 2. 2024 nijak nespecifikoval, že v čem spatřuje věcnou a právní složitost žalobcova případu. Pokud ji žalovaný spatřoval v nutnosti obstarat si aktuální informace o zemi původu žalobce, z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalovaný podnikal v tomto směru jakékoliv konkrétní kroky. Pokud by žalobce takové kroky činil, nepochybně by o tom musel být ve spise nějaký záznam. Ve správním spise přitom nejsou založeny žádné listiny, z nichž by vyplývalo, že ode dne 19. 10. 2023, kdy

žalovanému došel zpět originál správního spisu z Nejvyššího správního soudu, až do dne 22. 2. 2024, kdy bylo žalovaným založeno do spisu vyrozumění o prodloužení lhůty ze dne 22. 2. 2024, žalovaný činil jakékoliv úkony týkající se obstarávání informací o zemi původu žalobce.

30. Pokud by si žalovaný potřeboval i po 22. 2. 2024 opatřit ještě další podklady pro vydání rozhodnutí, jistě by i v době od 19. 10. 2023 až do dne 22. 2. 2024 činil v řízení úkony právě za tímto účelem, takové úkony však ve spise zaznamenány nejsou. [Jestliže je žalovaný přesto činil, jde skutečnost, že ve správním spise zachyceny nejsou, s ohledem na zásadu *quod non est in actis, non est in mundo* (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013–56, bod 25, či ze dne 13. 1. 2021, č. j. 1 As 108/2020–44, bod 31 až 33), zcela k tíži žalovaného.]
31. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na usnesení Ústavního soudu a zdůraznil, že přiměřenost doby řízení se posuzuje z okolností konkrétního případu, zejména ze složitosti a způsobu chování žalobce a zainteresovaných státních orgánů. Nicméně žalovaný žádný konkrétní příklad, ať už způsobu chování žalobce nebo způsobu chování zainteresovaných orgánů (např. chování zahraničních vlád, renomovaných lidskoprávních organizací nebo jiných institucí, se kterými žalovaný ve věci spolupracuje), ve vyrozumění o prodloužení lhůty ze dne 22. 2. 2024 ani ve vyjádření k žalobě ze dne 19. 7. 2024 neuvádí. Městský soud se může pouze domnívat, v čem přesně spočívá věcná a právní složitost případu žalobce, jaké relevantní kroky žalovaný již učinil, a kde leží skutečný důvod zdržování.
32. Taktéž ani žalobci ani městskému soudu nebyl žalovaným představen daný stav věci, za nějž údajně nemohl ve věci žalobce rozhodovat, ani neuvedl, na co přesně potřeboval dodatečný čas. Městský soud zdůrazňuje, že se nejedná o první rozhodnutí ve věci, nýbrž o rozhodnutí poté, co bylo původní zrušeno a vráceno správním soudem k novému projednání žalovaným.
33. Za takovýchto okolností strohé konstatování žalovaného, že se jedná o věcně a právně složitý případ s odůvodněním, že „*si v současné době obstarává aktuální informace o zemi Vašeho původu*“, je v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, konkrétně se zásadou rychlosti zakotvenou v § 6 odst. 1 správního řádu.
34. Již v rozsudku ze dne 6. 2. 2013, č. j. 1 Ans 19/2012–43 Nejvyšší správní soud vyslovil závěr, že lhůta pro vydání rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 27 odst. 1 zákona o azylu může být prodlužována pouze ve výjimečných a řádně odůvodněných případech. Opakované prodlužování lhůty odůvodněné pouze tím, že doposud nebylo shromážděno dostatečné množství podkladů pro vydání rozhodnutí, nelze považovat za přiměřené.
35. K celkové délce azylového řízení městský soud uvádí, že taktéž bere v úvahu, že v dané věci byla žalovaným při prvostupňovém řízení již 2x prodloužena lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci, přičemž i tato byla překročena.
36. Žalobce podal žádost o azyl dne 22. 10. 2019 a údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dle § 10 odst. 2 zákona o azylu poskytl žalovanému dne 5. 11. 2019. Od poskytnutí údajů počala běžet základní šestiměsíční lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci dle § 27 odst. 1 zákona o azylu. Dne 5. 5. 2020 žalovaný po 6 měsících poprvé vyrozuměl žalobce o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci o dodatečných 5 měsících, tj. až do 5. 10.

2020. Žalovaný jako důvod prodloužení uvedl, že „[s]právní orgán nyní vyhodnocuje informace o zemi Vašeho původu a Váš spisový materiál pro vydání rozhodnutí. Také se snaží obstarat nejčerstvější informace o Turecku přiléhavé k Vašemu případu.“ Následně dne 5. 10. 2020 žalovaný podruhé vyrozuměl žalobce o prodloužení lhůty o dodatečné 3 měsíce, tj. až do 5. 1. 2021. Žalovaný jako důvod druhého prodloužení lhůty uvedl, že „[s]právní orgán nyní vyhodnocuje informace o zemi původu Vašeho klienta a jeho spisový materiál pro vydání rozhodnutí s tím, že se zároveň snaží obstarat aktuální informace o Turecku přiléhavé i k jeho případu.“ Dne 29. 1. 2021 po více než 14,5 měsících žalovaný rozhodl, přičemž jeho rozhodnutí bylo v rámci soudního přezkumu zrušeno pro vnitřní rozpornost a vráceno k dalšímu řízení.

37. Azylové řízení tak ve svém úhrnu doposud probíhá bezmála 5 let.

38. Výše uvedené okolnosti, tedy neobjasnění, v čem přesně spočívá věcná a právní složitost případu žalobce, nečinění žádných relevantních úkonů žalovaným k obstarání aktuálních informací o zemi původu žalobce, resp. nezaznamenání takových úkonů, azylové řízení trvající bezmála 5 let, přičemž se jedná o řízení vedené již poté, co bylo původní rozhodnutí žalovaného ve věci zrušeno pro vnitřní rozpornost a vráceno k dalšímu řízení, v tomto případě ve svém souhrnu zakládají neoprávněnost dalšího prodlužování lhůt žalovaným.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

39. Městský soud seznal, že žalovaný je v řízení o žalobcově žádosti o azyl nečinný, a proto mu podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat o této žádosti rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku. Délku této lhůty soud považuje s ohledem na dosavadní délku řízení za přiměřenou.

40. O nákladech řízení rozhodl městský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za úkony právní služby, a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) a dále 2 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 6. listopadu 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.